

OYE, Paul van (Oostende 24 augustus 1886 – Gent 11 oktober 1969). Zoon van **Eugeen van Oye**.

Promoveerde tot doctor in de dierkunde (1911) en tot doctor in de geneeskunde (1924). Van Oye maakte van 1915 tot 1923 deel uit van biologisch-wetenschappelijke expedities in Indonesië en het toenmalige Belgisch-Kongo. Van oktober 1926 tot zijn emeritaat in 1956 was hij hoogleraar in de dierkunde en de vergelijkende ontleedkunde te Gent.

Reeds tijdens zijn studies kwam Van Oye in contact met de Vlaamse emancipatiestrijd op het terrein van de wetenschapsbeoefening. De Vlaamsche Natuur- en Geneeskundige Congressen genoten zijn medewerking. Hij was vanaf haar stichting lid van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Wetenschappen, Letteren en Schone Kunsten. Vanaf 1937 tot aan zijn dood was hij voorzitter van de natuurwetenschappelijke vereniging *Dodonaea*.

Als leerling van en in het spoor van **Julius Mac Leod** was Van Oye een voortrekker om in alle instellingen waar de natuurwetenschap aan bod kwam (universiteit, academies, Universitaire Stichting, tijdschriften, congressen) het aandeel van de Vlamingen en het Nederlands te bepleiten. Hij was een rusteloos organisator en heeft de wetenschapsbedeling onder de Vlamingen in haar pionierstijd vooruitgeholpen en op een solide basis helpen schoeien. Zo was hij betrokken bij de Vlaamse

De bioloog en medicus Paul van Oye zette zich in de traditie van Julius Mac Leod in voor de vernederlandsing van de wetenschapsbeoefening. Van Oye was onder meer voorzitter van Dodonaea en medewerker aan de Vlaamsche Natuur- en Geneeskundige Congressen. (AMVC)

Wetenschappelijke Stichting en het Mac Leod-comité, die beide studiebeurzen aan Vlaamse studenten toekenden. Hij heeft zich onder alle omstandigheden in de Belgische wetenschappelijke instellingen als een **flamingant** betoond en daarvoor veel tegenkantingen getrotseerd.

Van Oye vertoefde vooral in liberaal-flamingantische middens. Ten bewijze hiervan zijn lidmaatschap van 't Zal wel gaan en het Willemsfonds. Net zoals zijn vriend Jules Verschaffelt verzette hij zich tegen het extreem-rechtse Vlaams-nationalisme. Zo trad hij toe tot het Waakzaamheidscomité van anti-fascistische intellectuelen en kante hij zich tegen de Vlaamsch Nationale Landdagen van het Vlaamsch Nationaal Verbond.

LITERATUUR: Rijksuniversiteit te Gent. Liber Memorialis 1913-1960, IV, 1960; – J. Gillis, 'Paul Herman Gustaaf van Oye', in NBW, V, 1972.

LEO ELAUT* EN BART VAN CAMP